

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Eleny Závadskej a členiek senátu JUDr. Violy Takáčovej a JUDr. Aleny Poláčkovej, PhD., v právnej veci navrhovateľky **M. B.**, obyvateľky v N.. ul. č. X. proti odporkyňi **Sociálnej poisťovni v Bratislave**, Ul. 29. augusta č. 8, o invalidný dôchodok, na odvolanie odporkyne proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne z 19.februára 2007 č.k. 18 Sd 292/2006-38, v časti, týkajúcej sa zrušenia rozhodnutia odporkyne z 3. marca 2006 číslo X., takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trenčíne, z 19.februára 2007 č.k. 18 Sd 292/2006-38 v časti, týkajúcej sa zrušenia rozhodnutia odporkyne z 3. marca 2006 číslo X., **p o t v r d z u j e .**

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **nepriznáva.**

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Trenčíne rozsudkom z 19.februára 200X. č.k. 18 Sd 292/2006-38, odmietol opravný prostriedok navrhovateľky, podaný proti rozhodnutiu odporkyne z 8. decembra 2005 číslo X. a zrušil odporkyne z 3. marca 2006 číslo X., ktorým bol navrhovateľke priznaný sirotský dôchodok od 1. septembra 2005 v sume 902 Sk mesačne vrátane zvýšenia o 48 Sk a účastníkom náhradu trov konania nepriznal. V odôvodnení rozsudku sa nestotožnil so záverom odporkyne, že pri určení výšky sirotského dôchodku

navrhovateľky od 1. septembra 2005 postupovala v súlade so zákonom č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov /ďalej len „zákon o sociálnom poistení“/, pričom už úpravu priznaného dôchodku podľa zákona č. 306/2002 Z.z. nemohla realizovať, lebo úprava sa vzťahovala len na dôchodky, priznané od 1. januára 2003 do 31. decembra 2003.

Proti tomuto rozsudku podala odvolanie odporkyňa v časti, týkajúcej sa zrušenia jej rozhodnutia z 3. marca 2006 číslo X. a žiadala, aby v napadnutej časti odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

Navrhovateľka sa na odvolanie odporkyne nevyjadрила

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací /§ 250s ods.2 Občianskeho súdneho poriadku/ preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie odporkyne nie je opodstatnené.

Z dávkového spisu odporkyne vyplýva, že rozhodnutím z 3. marca 2006 číslo X. bol navrhovateľke priznaný sirotsky dôchodok podľa § 76 zákona o sociálnom poistení od 1. septembra 2005 v sume 818 Sk a zvýšenie podľa §293e zákona o sociálnom poistení, teda celkom 902 Sk mesačne. Z dávkového spisu bolo tiež zistené, že navrhovateľka bola už poberateľkou sirotského dôchodku na základe rozhodnutia odporkyne z 30. júla 2002 číslo X., naposledy vo výške 2 356 Sk, a to v období od 6. júla 2002 do 29. júna 2005 , kedy jej nárok zanikol z dôvodu ukončenia štúdia.

Podľa § 265 zákona o sociálnom poistení, ak nárok na sirotsky dôchodok, priznaný podľa predpisov účinných do 31. decembra 2003 zanikol pred 1. januárom 2004 alebo po 31.decembri 2003 z dôvodu nesplnenia podmienky nezaopatrenosti dieťaťa a dieťa podmienku nezaopatrenosti opätovne splní po 31. decembri 2003, nárok na sirotsky dôchodok vznikne znova, ak sú splnené podmienky nároku na tento dôchodok podľa tohto zákona. Nárok na sirotsky dôchodok vznikne najskôr od 1. januára 2004 a jeho suma sa určí podľa tohto zákona. Ustanovenie § 81 ods.6 sa nepoužije.

Podľa § 77 zákona o sociálnom poistení suma sirotského dôchodku je 30 % starobného dôchodku alebo invalidného dôchodku, na ktorý mal alebo by mal nárok rodič

alebo osvojiteľ dieťaťa, ktorého smrťou vznikol nezaopatrenému dieťaťu nárok na sirotsky dôchodok.

V danej veci navrhovateľke nesporne vznikol znova nárok na sirotsky dôchodok od 1.septembra 2005, a to z dôvodu opätovného splnenia podmienky nezaopatrenosti, pričom pri určení sumy sirotského dôchodku sa postupuje podľa zákona o sociálnom poistení.

Odporkyňa pri rozhodovaní o nároku navrhovateľa na sirotsky dôchodok bola povinná vychádzať z invalidného dôchodku na ktorý vznikol nárok jej zomretému otcovi, nakoľko tento v čase smrti nebol invalidným dôchodcom. Vzhľadom na skutočnosť, že nárok navrhovateľky vznikol za účinnosti zákona o sociálnom poistení, pre účely tohto konania bolo potrebné nanovo prepočítať invalidný dôchodok, na ktorý by otec navrhovateľky mal nárok, ku dňu, kedy sa navrhovateľke obnovil nárok na sirotsky dôchodok. Iný výklad zákona by mal diskriminačný charakter vo vzťahu k nezaopatreným deťom, u ktorých došlo k prerušeniu nezaopatrenosti. Ak sa opätovne stalo nezaopatreným osirelé dieťa, ktorému pred 1.januárom 2004, alebo po 31.decembri 2003 zanikol nárok na sirotsky dôchodok, nárok na sirotsky dôchodok mu vznikne pri plnení ostatných zákonných podmienok znova vo výške, určenej podľa zákona o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov tak, ako keby rodič osirelého dieťaťa zomrel za účinnosti tohto zákona.

Iný výklad obnovenia nároku na sirotsky dôchodok by diskriminoval siroty, ktorých nezaopatrenosť bola prerušená.

Odvolaací súd preto považoval za potrebné potvrdiť rozsudok krajského súdu v napadnutej časti ako vecne správny (§ 219 a § 250q ods.2 Občianskeho súdneho poriadku s poukazom na § 250l ods.2 a § 250ja ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku a § 372l ods.2 Občianskeho súdneho poriadku).

V ďalšom konaní bude povinnosťou odporkyne postupovať v naznačenom smere, t.j. rekonštruovať vec tak, akoby otec navrhovateľky zomrel v roku 2005 a po náležitom zadovážení podkladov pre rozhodnutie opätovne o žiadosti navrhovateľky rozhodnúť a svoje rozhodnutie náležitým spôsobom odôvodniť.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, lebo navrhovateľke v odvolacom konaní trovy nevznikli a odporkyňa v odvolacom konaní nebola úspešná.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok

V Bratislave 25. septembra 2008

Za správnosť vyhotovenia :
Mária Kráľová

JUDr. Elena Závadská, v.r.
predsedníčka senátu